31990L0415

14.8.1990 ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ L 219/49

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА
от 27 юли 1990 година
за изменение на приложение II към Директива 86/280/ЕИО относно пределно допустимите стойности и целевите показатели за качество за заустванията на някои опасни вещества от списък I от приложението към Директива 76/464/ЕИО

(90/415/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаването на Европейската икономическа общност, и по-специално член 130т от него,

като взе предвид Директива 76/464/ЕИО на Съвета от 4 май 1976 г. относно замърсяването, причинено от заустване на някои опасни вещества във водната среда на Общността [1], и по-специално членове 6 и 12 от нея,

като взе предвид предложението от Комисията [2],

като взе предвид становището на Европейския парламент [3],

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет [4],

като има предвид, че с оглед опазване на водната среда на Общността от замърсяване с някои опасни вещества член 3 от Директива 76/464/ЕИО въвежда режим на предварителни разрешителни за определяне на емисионните норми за заустванията на веществата от списък I от приложението към нея; като има предвид, че член 6 от посочената директива предвижда определянето на пределно допустими стойности на емисионните норми и определянето на целеви показатели за качество за водната среда, засегната от заустванията на тези вещества;

като има предвид, че държавите-членки се задължават да прилагат пределно допустимите стойности, с изключение на случаите, в които те могат да прилагат целевите показатели за качество;

като има предвид, че Директива 86/280/ЕИО [5], изменена с Директива 88/347/ЕИО [6], трябва да бъде изменена по предложение на Комисията, в светлината на развитието на научното знание предимно за токсичността, продължителността и натрупването на споменатите вещества в живите организми и утайките или в случай на подобрение на най-добрите налични технически средства; като има предвид, че има основание да се допълни споменатата директива с разпоредби за други опасни вещества и да се измени и допълни приложение II;

като има предвид, че член 5 от Директива 86/280/ЕИО предвижда в случая на някои значителни източници на замърсяване с тези вещества, различни от веществата, предмет на общностните пределно допустими стойности или на националните емисионни норми, създаването на специални програми за премахване на това замърсяване;

като има предвид, че е подходящо слабите заустания, които се подчиняват на член 5 от Директива 86/280/ЕИО, да бъдат освободени от спазването на изискванията на член 3 от Директива 76/464/ЕИО;

като има предвид, че въз основа на критериите, определени в Директива 76/464/ЕИО, 1-2-дихлороетан, трихлороетилен, перхлороетилен и трихлоробензен трябва да се включат в разпоредбите на Директива 86/280/ЕИО,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Приложение II към Директива 86/280/ЕИО се изменя в съответствие с приложението към настоящата директива.

---

(1) ОВ L 129, 18.5.1976 г., стр. 23.
(2) ОВ C 253, 29.9.1988 г., стр. 4.
(3) ОВ C 96, 17.4.1989 г., стр. 188.
(4) ОВ C 23, 30.1.1989 г., стр. 4.
(5) ОВ L 181, 4.7.1986 г., стр. 16.
(6) ОВ L 158, 25.6.1988 г., стр. 35.

Член 2

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, в срок до осемнадесет месеца считано от нейното нотифициране ([1]). Те незабавно информират Комисията за това.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 27 юли 1990 година.

За Съвета

Председател

E. RUBBI

([1]) Настоящата директива е нотифицирана на държавите-членки на 31 юли 1990 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ

ИЗМЕНЕНИЯ НА ПРИЛОЖЕНИЕ II КЪМ ДИРЕКТИВА 86/280/ЕИО

1. Под заглавието се добавят следните точки:

„8. Относно 1,2-дихлороетан (EDC)
9. Относно трихлороетилен (TRI)
10. Относно перхлороетилен (PER)
11. Относно трихлоробензен (TCB).“

2. Добавят се следните раздели:

„VIII. **Специални разпоредби относно 1,2-дихлороетан ((EDC) (№ 59)** (*)
CAS — № 107-06-2

(*) Член 5 от Директива 86/280/ЕИО се прилага, в частност, за употребата на EDC като разтворител извън мястото на производство или на преработка в случая, когато годишните заустявания са под 30 кг годишно. Тези незначителни заустявания могат да бъдат изключени от прилагането на изискванията, предвидени в член 3 от Директива 76/464/ЕИО. По изключение от член 5, параграф 3 от Директива 86/280/ЕИО държавите-членки въвеждат в сила своите специални програми най-късно до 1 януари 1993 г. Едновременно с това те ги предоставят на Комисията.“

Рубрика A (59): Пределно допустими стойности на емисионните норми (1)

Вид промишлено предприятие (2) (3)	Вид средна стойност	Пределно допустими стойности, изразени във		Да се спазва от
		тегло (g/tonne) (4)	концентрация (mg/litre) (5)	
а) Производство само на 1,2-дихлороетан (без преработка или употреба на същото място)	месечна	4	2	1.1.1993 г.
		2,5	1,25	1.1.1995 г.
	дневна	8	4	1.1.1993 г.
		5	2,5	1.1.1995 г.
б) Производство на 1,2-дихлороетан, и преработка и/или употреба на същото място, с изключение на употребата, посочена в буква д) по-долу (6) (7)	месечна	12	6	1.1.1993 г.
		5	2,5	1.1.1995 г.
	дневна	24	12	1.1.1993 г.
		10	5	1.1.1995 г.
в) Преработка на 1,2-дихлороетан в други вещества, различни от винил хлорид (8)	месечна	2,5	1	1.1.1993 г.
	дневна	5	2	1.1.1993 г.
г) Употреба на EDC за обезмасляване на метали (извън мястото на промишленото предприятие, обхванато от буква б) (9)	месечна	-	0,1	1.1.1993 г.
	дневна	-	0,2	1.1.1993 г
д) Употреба на EDC в производството на йонообменници (10)	месечна	-	-	-
	дневна	-	-	-

(1) Отчитайки летливостта на EDC и с цел да гарантират спазването на член 3, параграф 6 от Директива 86/280/ЕИО, в случая, когато се използва процес, включващ размесване на открито на отпадните води, съдържащи EDC, държавите-членки изискват да се спазват пределно допустимите стойности по горното течение на съответните съоръжения; те гарантират, че всички води, които могат да бъдат замърсени, са взети предвид.

(2) Производственият капацитет за пречистен EDC включва тази фракция на EDC, която не е крекирана в производствената единица за винилхлорид (VC), свързана с производствената единица за EDC и която е рециклирана до секцията за пречистване на EDC в предприятието.
Производственият или преработвателният капацитет е капацитетът, разрешен от административния орган, или, при липса, най-значителното годишно количество, произведено или преработено през четирите години, предхождащи предоставянето или преразглеждането на разрешителното. Капацитетът, разрешен от административния орган, не трябва да се различава съществено от действителното производство.

(3) Опростена процедура за контрол може да се въведе, ако годишните зауствания не надхвърлят 30 kg/година.

(4) Тези пределно допустими стойности се отнасят за:

— производствения капацитет на пречистен EDC, изразен в тонове, за отраслите „а“ и „б“,

— преработвателния капацитет на EDC, изразен в тонове, за отрасъла „в“.
Въпреки това по отношение на отрасъла „б“, ако преработвателният и потребителският капацитет са по-големи от производствения капацитет, пределно допустимите стойности се прилагат по отношение на общия преработвателен и потребителски капацитет. Ако има повече предприятия на същото място, пределно допустимите стойности се прилагат за всички предприятия, взети заедно.

(5) Без да се нарушават разпоредбите на приложение I, рубрика A, точка 4, тези пределни концентрации се отнасят за следните референтни обеми:

а) 2 $м^3$/тон производствен капацитет за пречистен EDC;

б) 2,5 $м^3$/тон производствен капацитет за пречистен EDC;

в) 2,5 $м^3$/тон преработвателен капацитет за EDC.

(6) Пределно допустимите стойности отчитат всички дифузни вътрешни източници и/или употребата на EDC като разтворител в мястото на промишлено производство; те ще позволят да се намалят с повече от 99 % заустванията на EDC.
Въпреки това е възможно да се постигне намаляване с повече от 99,9 % благодарение на прилагането на най-добрата налична технология и липсата на вътрешни дифузни източници.
Въз основа на придобития опит при прилагането на настоящите мерки Комисията ще представи своевременно на Съвета предложения, насочени към прилагането на по-строги пределно допустими стойности от 1998 г.

(7) Когато държава-членка прецени, че за даден производствен процес на EDC е невъзможно да се спазят тези пределно допустими стойности до крайния срок 1 януари 1993 г. поради факта, че това производство е интегрирано с производството на други хлорирани въглеводороди, тя трябва да уведоми за това Комисията преди 1 януари 1991 г. Най-късно до 31 декември 1993 г. на Комисията ще се представи програма за намаляване на заустванията на EDC, която позволява да се спазват тези пределно допустими стойности до крайния срок 1 януари 1997 г. Дотогава пределно допустимата стойност по-долу трябва да се спазва до 1 януари 1993 г.:

— 40 g EDC/тон производствен капацитет за пречистен EDC (в средни месечни и дневни стойности).
Пределно допустимата стойност, изразена като концентрация, се извежда като функция на обема заустена вода от съответното предприятие или предприятия.

(8) Има се предвид, в частност, производството на етилен диамин, етиленполиамин, 1.1.1.-трихлороетан, трихлороетилен и перхлороетилен.

(9) Тези пределно допустими стойности се прилагат само за предприятия, чиито годишни зауствания надхвърлят 30 kg/година.

(10) Понастоящем не е възможно да се приемат пределно допустими стойности за този отрасъл; Съветът ще ги приеме впоследствие по предложение на Комисията. Дотогава държавите-членки ще прилагат националните емисионни норми в съответствие с приложение I, рубрика A, точка 3.

Рубрика Б (59): *Целеви показатели за качество*

Среда	Целеви показатели за качество (мкг/l)	Да се спазва от
Вътрешни повърхностни води Води при устието Вътрешни крайбрежни води, различни от водите при устието Териториални морски води	10	1.1.1993 г.

Комисията ще сравни цифрите, получени в резултат от наблюдението, извършено в съответствие с член 13, параграф 1, трето тире, от Директива 76/464/ЕИО, с индикативна концентрация от 2,5 мкг/l.

До 1998 г. Комисията ще преразгледа целевите показатели за качество въз основа на опита, придобит при прилагането на настоящите мерки.

Рубрика В (59): Референтен метод на измерване

1. Референтният метод на измерване за определяне на 1,2-дихлороетан в отпадните води и във водите е хроматография в газова фаза с детекция за улавяне на електрони след екстракцията чрез подходящ разтворител или хроматография в газова фаза след изолиране чрез процеса „прочистване и улавяне“ и улавяне, използващ криогенно охладен капилярен уловител. Границата на определяне е 10 мкг/л за отпадните води и 1 мкг/л за водите.

2. Точността и верността на метода трябва да е ± 50 % при концентрация, която представлява двуктратната стойност на границата на определяне.

3. Държавите-членки могат да определят концентрациите на EDC с позоваване на количеството на AOX, EOX или VOX, при условие че Комисията предварително се е убедила, че тези методи позволяват да се получат еквивалентни резултати и докато се приеме общата директива за разтворителите.

   Заинтересованите държави-членки установяват редовно съотношението между концентрациите на EDC и на използвания параметър.

IX. **Специални разпоредби относно трихлороетилен (TRI) (№ 121)** (*)

CAS 79-01-6

(*) Член 5 от Директива 86/280/ЕИО се прилага, в частност, за употребата на TRI като разтворител за химическото чистене, за екстракцията на мазнина или миризми и за обезмасляването на метали в случая, когато годишните заустявания са под 30 кг/година. Тези незначителни заустявания могат да бъдат изключени от прилагането на изискванията, предвидени в член 3 от Директива 76/464/ЕИО. По изключение от член 5, параграф 3 от Директива 86/280/ЕИО държавите-членки въвеждат в сила своите специални програми най-късно до 1 януари 1993 г. Едновременно с това те ги предоставят на Комисията.“

Рубрика А (121): Пределно допустими стойности на емисионните норми ([1])

Вип промишлено предприятие ([2])	Вид средна стойност	Пределно допустими стойности, изразени във		Да се спазва от
		тегло (g/тон) ([3])	концентрация (mg/l) ([4])	
а) Производство на трихлороетилен (TRI) и на перхлороетилен (PER)	месечна	10	2	1.1.1993 г.
		2,5	0,5	1.1.1995 г.
	дневна	20	4	1.1.1993 г.
		5	1	1.1.1995 г.
б) Употреба на TRI за обезмасляване на метали ([5])	месечна		0,1	1.1.1993 г.
	дневна		0,2	1.1.1993 г.

([1]) Отчитайки летливостта на трихлороетилена и с цел да гарантират спазването на член 3, параграф 6 от Директива 86/280/ЕИО, в случая, когато се използва процес, включващ размесване на открито на отпадните води, съдържащи трихлороетилен, държавите-членки изискват да се спазват пределно допустимите стойности по горното течението на съответните съоръжения; те гарантират, че всички води, които могат да бъдат замърсени, са взети предвид.

(2) Опростена процедура за контрол може да се въведе, ако годишните зауствания не надхвърлят 30 кг/година.

(3) За отрасъла „а“ пределно допустимите стойности за зауствания на TRI се отнасят за общия производствен капацитет за TRI + PER.
За съществуващите предприятия, използващи дехидрохлориране на тетрахлороетан, производственият капацитет е еквивалентен на производствения капацитет за TRI – PER, като съотношението за производство на TRI – PER представлява една трета.
Производственият или преработвателният капацитет е капацитетът, разрешен от административния орган, или, при липса, най-значителното годишно количество, произведено или преработено през четирите години, предхождащи предоставянето или преразглеждането на разрешителното. Капацитетът, разрешен от административния орган, не трябва да се различава съществено от действителното производство.

(4) Без да се нарушават разпоредбите на приложение I, рубрика A, точка 4, пределните концентрации за TRI се отнасят за следните референтни стойности:
— отрасъл „а“: 5 м^3/тон производство TRI + PER.
надхвърлят 30 kg/година.

(5) Тези пределно допустими стойности се прилагат само за промишлените предприятия, чиито годишни зауствания

Рубрика Б (121): Целеви показатели за качество

Среда	Целеви показатели за качество (мкг/l)	Да се спазва от
Вътрешни повърхностни води Води при устието Вътрешни крайбрежни води, различни от водите при устието Териториални морски води	10	1.1.1993 г.

Комисията ще сравни цифрите, получени в резултат от наблюдението, извършено в съответствие с член 13, параграф 1, трето тире, от Директива 76/464/ЕИО, с индикативна концентрация от 2,5 мкг/l.

До 1998 г. Комисията ще преразгледа целевите показатели за качество въз основа на опита, придобит при прилагането на настоящите мерки.

Рубрика В (121): Референтен метод на измерване

1. Референтният метод на измерване за определяне на трихлороетилен (TRI) в отпадните води и във водите е хроматография в газова фаза с детекция за улавяне на електрони след екстракцията чрез подходящ разтворител

   Границата на определяне на TRI е 10 мкг/l за отпадните води и 0,1 мкг/l за водите.

2. Точността и верността на метода трябва да е ± 50 % при концентрация, която представлява двукратната стойност на границата на определяне.

3. Държавите-членки могат да определят концентрациите на TRI с позоваване на количеството AOX, EOX или VOX, при условие че Комисията предварително се е убедила, че тези методи позволяват да се получат еквивалентни резултати и докато се приеме общата директива за разтворителите.

   Заинтересованите държави-членки установяват редовно съотношението между концентрациите на TRI и на използвания параметър.

X. **Специални разпоредби относно перхлороетилен (PER) (№ 111)** (*)

CAS-127-18-4

(*) Член 5 от Директива 86/280/ЕИО се прилага, в частност, за употребата на PER като разтворител за химическо чистене, за екстракцията на мазнина или миризми, за обезмасляване на метали, когато годишните зауствания представляват по-малко от 30 kg/година. Тези незначителни зауствания могат да бъдат изключени от прилагането на изискванията, предвидени в член 3 от Директива 76/464/ЕИО. По изключение от член 5, параграф 3 от Директива 86/280/ЕИО държавите-членки въвеждат в сила своите специални програми най-късно до 1 януари 1993 г. Едновременно с това те ги предоставят на Комисията.

Рубрика А(111): Пределно допустили стойности на емисионните норми (1)

Вид промишлено предприятие (2)	Вид средна стойност	Ппределно допустими стойности, изразени във		Да се спазва от
		тегло (g/тон) (3)	концентрация (mg/l) (4)	
а) Производство на трихлороетилен (TRI) и перхлороетилен (PER) (TRI-PER процеси)	месечна	10	2	1.1.1993 г.
		2,5	0,5	1.1.1995 г.
	дневна	20	4	1.1.1993 г.
		5	1	1.1.1995 г.
б) Производство на въглероден тетрахлорид и перхлороетилен (TETRA-PER процеси)	месечна	10	5	1.1.1993 г.
		2,5	1,25	1.1.1995 г.
	дневна	20	10	1.1.1993 г.
		5	2,5	1.1.1995 г.
в) Употреба на PER за обезмасляване на метали (5)	месечна	-	0,1	1.1.1993 г.
	дневна	-	0,2	1.1.1993 г.
г) Производство на хлорофлуоровъглерод (6)	месечна	-	-	-
	дневна	-	-	-

(1) Отчитайки летливостта на перхлороетилена и с цел да гарантират спазването на член 3, параграф 6 от Директива 86/289/ЕИО, в случая, когато се използва процес, включващ размесване на открито на отпадните води, съдържащи перхлороетилен, държавите-членки изискват да се спазват пределно допустимите стойности по горното течение на съответните съоръжения; те гарантират, че всички води, които могат да бъдат замърсени, са взети предвид.

(2) Опростена процедура за контрол може да се въведе, ако годишните заустявания не надхвърлят 30 kg/година.

(3) За отраслите „а“ и „б“ пределно допустимите стойности за заустявания на PER се отнасят или за общия производствен капацитет за TRI + PER или за общия производствен капацитет за TETRA + PER.
Производственият или преработвателният капацитет е капацитетът, разрешен от административния орган или, при липса, най-значителното годишно количество, произведено или преработено през четирите години, предхождащи предоставянето или преразглеждането на разрешителното. Капацитетът, разрешен от административния орган, не трябва да се различава значително от действителното производство.

(4) Без да се нарушават разпоредбите на приложение I, рубрика А, точка 4, пределните концентрации за PER се отнасят до следните референтни обеми:
— отрасъл „а“: 5 $м^3$/тон производство на TRI + PER,
— отрасъл „б“: 2 $м^3$/тон производство на TETRA + PER.

(5) Пределно допустимите стойности се прилагат само за промишлените предприятия, чиито годишни заустявания надхвърлят 30 kg/година.

(6) Понастоящем не е възможно да се приемат пределно допустими стойности за този отрасъл. Съветът ще ги приеме впоследствие по предложение на Комисията. Дотогава държавите-членки ще прилагат националните емисионни норми в съответствие с приложение I, рубрика А, точка 3.

Рубрика Б (111): Целеви показатели за качество

Среда	Целеви показатели за качество (мкг/l)	Да се спазва от
Вътрешни повърхностни води Води при устието Вътрешни крайбрежни води, различни от водите при устието Териториални морски води	10	1.1.1993 г.

Комисията ще сравни цифрите, получени в резултат от наблюдението, извършено в съответствие с член 13, параграф 1, трето тире от Директива 76/464/ЕИО, с индикативна концентрация 2,5 мкг/l.

До 1998 г. Комисията ще преразгледа целевите показатели за качество въз основа на опита, придобит при прилагането на настоящите мерки.

Рубрика B (111): Референтен метод на измерване

1. Референтният метод на измерване за определяне на перхлороетилен (PER) в отпадните води и във водната среда е хроматография в газова форма с детекция за улавяне на електрони след екстракцията чрез подходящ разтворител.

   Границата на определяне на PER е 10 мкг/l за отпадните води и 0,1 мкг/l за водите.

2. Точността и верността на метода трябва да е ± 50 % при концентрация, която представлява двукратната стойност на границата на определяне.

3. Държавите-членки могат да определят концентрациите на PER с позоваване на количеството AOX, EOX или VOX, при условие че Комисията предварително се е убедила, че тези методи позволяват да се получат еквивалентни резултати и докато се приеме общата директива за разтворителите.

   Заинтересованите държави-членки установяват редовно съотношението между концентрациите на PER и на използвания параметър.

XI. **Специални разпоредби относно трихлоробензен** (*) (**TCB**) (**117, 118**) (**)

(*) Член 5 от Директива 86/280/ЕИО се прилага, в частност, за употребата на TCB като разтворител или основа на оцветители в текстилната промишленост или като съставка на масла, използвани в трансформаторите, докато се приемат общностни разпоредби в тази област. По изключение от член 5, параграф 3 от Директива 86/280/ЕИО, държавите-членки въвеждат в сила своите специални програми най-късно до 1 януари 1993 г. Едновременно с това те ги предоставят на Комисията.

(**) TCB може да се представи под формата на един от следните три свои изомера:

— 1, 2, 3-TCB — CAS 87/61-6,

— 1, 2, 4-TCB — CAS 120-82-1 (№ 118 в списъка на ЕИО),

— 1, 3, 5-TCB — CAS 180-70-3.

Техническото TCB (№ 17 в списъка на ЕИО) е смес от три изомера, от които преди всичко 1, 2, 4-TCB може да съдържа и слаби количества от ди- и тетрахлоробензен

При всички случаи разпоредбите се прилагат общо за TCB (сумата от трите изомера).“

Рубрика A (117, 118): Пределно допустими стойности на емисионните норми

Неизменност: Не трябва да има значително, пряко или косвено, увеличение във времето на замърсяването, произтичащо от заустванията на TCB и засягащо концентрациите в утайките и/или черупчестите, и/или ракообразните, и/или рибите.

Вид промишлено предприятие	Вид средна стойност	Пределно допустими стойности, изразени във		Да се спазва от
		тегло (g/тон) (1)	концентрация (mg/l) (2)	
а) Производство на TCB чрез дехидрохлориране на HCH и/или преработка на TCB	месечна	25	2,5	1.1.1993 г.
		10	1	1.1.1995 г.
	дневна	50	5	1.1.1993 г.
		20	2	1.1.1995 г.
б) Производство и/или преработка на хлоробензени чрез хлориране на бензен (3)	месечна	5	0,5	1.1.1993 г.
		0,5	0,05	1.1.1995 г.
	дневна	10	1	1.1.1993 г.
		1	0,1	1.1.1995 г.

(1) Граничните стойности за заустванията на TCB (сума от трите изомера) са дадени:

— за отрасъла „а“: по отношение на общия производствен капацитет на TCB,

— за отрасъла „б“: по отношение на общия производствен или преработвателен капацитет за моно- и дихлоробензени.
Производственият или преработвателният капацитет е капацитетът, разрешен от административния орган или, при липса, най-значителното годишно количество, произведено или преработено през четирите години, предхождащи предоставянето или преразглеждането на разрешителното. Капацитетът, разрешен от административния орган, не трябва да се различава значително от действителното производство.

(2) Без да се нарушават разпоредбите на приложение I, рубрика A, точка 4, пределните концентрации се отнасят до следните референтни обеми:
— отрасъл „а“: 10 $м^3$/t произведен или преработен ТСВ,
— отрасъл „б“: 10 $м^3$/t произведен или преработен моно- и дихлоробензен.

(3) За съществуващите предприятия, заустващи под 50 kg/година към 1 януари 1995 г., пределно допустимите стойности, които трябва да се спазват към тази дата, са равни на половината от пределно допустимите стойности, които трябва да се спазват, считано от 1 януари 1993 г.

Рубрика Б (117, 118): Целеви показатели за качество

Неизменност: Не трябва да има значително, пряко или косвено, увеличение във времето на концентрацията на ТСВ в утайките и/или черупчестите, и/или ракообразните, и/или рибите.

Среда	Целеви показатели за качество (мкг/л)	Да се спазва от
Вътрешни повърхностни води Води при устието Вътрешни крайбрежни води, различни от водите при устието Териториални морски води	0,4	1.1.1993 г.

Комисията ще сравни цифрите, получени в резултат от наблюдението, извършено в съответствие с член 13, параграф 1, трето тире, от Директива 76/464/ЕИО, с индикативна концентрация от 0,1 мкг/л.

До 1998 г. Комисията ще преразгледа целевите показатели за качество въз основа на опита, придобит при прилагането на настоящите мерки.

Рубрика В (117, 118): Референтен метод на измерване

1. Референтният метод на измерване за определяне на трихлоробензен (ТСВ) в отпадните води и във водите е хроматография в газова фаза с детекция за улавяне на електрони след екстракцията чрез подходящ разтворител. Границата на определяне за всеки изомер поотделно е 1 мкг/л за отпадните води и 10 ng/l за водите.

2. Референтният метод за определяне на ТСВ в утайките и организмите е хроматография в газова фаза с детекция за улавяне на електрони след подходяща подготовка на пробата. Границата на определяне за всеки изомер поотделно е 1 мкг/kg сухо вещество.

3. Държавите-членки могат да определят концентрациите на ТСВ с позоваване на количеството АОХ или ЕОХ, при условие че Комисията предварително се е уверила, че тези методи позволяват да се получат еквивалентни резултати и докато се приеме общата директива за разтворителите.

   Заинтересованите държави-членки установяват редовно съотношението между концентрациите на ТСВ и на използвания параметър.

4. Точността и верността на метода трябва да е ± 50 % при концентрация, която представлява двукратната стойност на границата на определяне.“